

og dette er rigtigt. Jeg vil der henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et enkelt Punkt. Jeg siger det med en vis Forsigtighed, for jeg har ikke i den sidste Tid undersøgt Rettens Arbejdstid som Ret; men jeg tror dog, at der vil være noget vundet, hvis man vil sprede den Tid, hvori den offentlige Politiret foretager Sagerne, over et længere Tidsrum af Dagen. Jeg tror, at det er et noget begrænset Tidsrum, hvori der er Adgang til at faa disse Sager foretagne; og at det, naar det forlængedes noget, kunde give mere Plads til, at de, der møde der, kunde faa Sagerne lidt fyldigere behandlede. — Siden jeg derved er kommen til at tale om Lokaler — det ligger jo ogsaa for her — saa vil jeg ogsaa anmode den højtærede Justitsminister om, naar dette Lovforslag nu skal træde i Kraft, at bidrage sit til, at der for denne Udvidelse af Virksomheden skaffes gunstigere Lokaleforhold. Jeg gør det med stor Tryghed, fordi jeg her har set den højtærede Ministers Energi for under de vanskelige Forhold, hvorunder der arbejdes, at skaffe bedre Forhold for Kriminal- og Politiretten, og at han særlig har henvendt sin Opmærksomhed paa — for at nævne det i Forbigaaende — at skaffe de Rum, der ere knyttede til Retten — de saakaldte „Skabe“ — en bedre Tilværelse. Jeg takker den højtærede Minister derfor, og jeg beder ham vedblivende henvende sin Energi paa denne Sag, thi der trænges dertil, eftersom Retten med al Respekt for dens gode Vilje i saa Henseende bliver ved at tro, at disse Skabe ere nødvendige Appertinentier til Kriminalkamrene. Jeg tror, at hvis Ministeren der vilde lægge endnu stærkere Pres paa end hidtil, vilde vi, netop som Forholdene for Tiden ere ved Raadhuset, kunne komme mere bort fra dette.

Endelig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Ministeren har foreslaaet Udgifterne ved dette Bødepaalæg afholdte af selve de indgaaende Bøder og, naar de ikke strække til til Udgifternes Dækning, tage af de øvrige Bøder, som indgaa til Byens Fattigkasse. Jeg takker Ministeren for denne Afgørelse, jeg tror, det er retfærdigt ved en Institution som denne, hvis Omfang og Betydning ikke kan overses forud, foreløbig at træffe denne Bestemmelse, hvorved hverken Staten eller Kommunen bebyrdes, idet Udgifterne dækkes af de Indtægter, som skabes ad denne Vej. — Jeg tillader mig saaledes at anbefale Lovforslaget i højeste Grad til Fremme, men jeg beder det taget

under Overvejelse, om der ikke paa det Punkt, jeg har fremhævet, burde ske en Forandring.

Knudsen: Jeg er ikke i Stand til, saaledes som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), som først havde Ordet, at betegne den foreliggende Sag som tidsvarende og hensigtsmæssig. Jeg anser den nemlig for i ikke ringe Grad utidssvarende og uhensigtsmæssig, og jeg vil da navnlig henvise til det Hovedhensyn, jeg har paa Lovforslaget, idet jeg ser paa det saaledes, som om det har en Tendens til at gaa tilbage til det Politimyndighedssystem, man havde her i Kjøbenhavn, før Politiet blev omordnet i 1863, og før man fik den offentlige Politiret indrettet. Det staar for mig saaledes, at det System, man havde den Gang, var Befolkningen i Bund og Grund ked af, og den havde ogsaa Grund til det. Derfor forlangte man — og Rigsdagen gik med dertil — Indførelsen af et andet System, og dette andet System var en Tilnærmelse til det Princip, som vi gerne skulde se at faa indført i hele vor Retspleje, nemlig Offentlighed. Det Lovforslag, som her foreligger, gaar imidlertid i modsat Retning; det gaar tilbage til det gamle System, borttager en væsentlig Del af den Offentlighed, man allerede har indført. Men jeg tror, at naar man skal til at reformere paa Retsplejens Omraade, er det ikke den Vej, man skal gaa, tværtimod man skal gaa videre i Indførelse af Offentlighed. — Dette Lovforslag vil jo af Politiet kunne benyttes paa forskellige Maader: Det siger ikke noget bestemt om, hvorledes Politiet har at forholde sig, og det anføres i Motiverne, at dette er en Fordel ved Loven. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men kun sige, at for mig staar det saaledes, at naar Politiet har Ret til selv at kunne afgøre, hvilke Sager der skal henvises til Retten, og hvilke der maa anses kvalificerede til at afgøres af Politiet selv, saa ved man ikke rigtig, hvorledes en saadan Lov mulig kan blive anvendt. Den kan anvendes hovedsagelig paa to Maader. Den kan anvendes saaledes, at næsten alle Sager med Undtagelse af de ca. 15—1600, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) sagde nu ere Genstand for direkte Dom ved den offentlige Ret — at alle de andre 15,000, eller hvor mange det nu er, blive Genstand for Politiets Paakendelse. I saa Fald forekommer det mig, at det ikke er synderlig langt fra det gamle System, som vi afskaffede i 1863. Men det kan ogsaa godt være, at Loven kommer til